

WHO'S AFRAID OF VIRGINIA WOOLF? DE KOE

Door Piet van Kampen, gezien 15 februari 2019

Het Antwerpse de KOE bestaat dertig jaar. Mede om dat te vieren hernemen ze na veertien jaar hun succesvolle *Who's afraid of Virginia Woolf?* Net als in 2005 kruipen Natalie Broods en Peter Van den Eede in de rol van Martha en George, een echtpaar van rond de vijftig met een vastgelopen huwelijk. Michael Vergauwen en Tanya Zabarylo zijn in deze herneming hun gasten.

De scenografie (van Hanneke van de Kerkhof) is om van te smullen. Van de Kerkhof koos voor een living met een tapijt van tijdschriften en als centraal attribuut een tafel met heel veel glazen. Op de achtergrond een tv met Amerikaanse programma's als de Oprah Winfrey Show, en, vlak voor het einde, fragmenten uit de filmversie van *Who's afraid of Virginia Woolf?* uit 1966.

In Edward Albee's *Who's afraid of Virginia Woolf?* (1962) heeft Martha, zonder overleg met haar echtgenoot George, na een feestje van de universiteit het twintig jaar jongere stel Nick en Honey uitgenodigd voor een afterparty. Als die twee zich om twee uur 's nachts hebben gemeld, worden ze, rijkelijk voorzien van alcohol, betrokken in het spel van beledigingen en illusies waarmee George en Martha aan de sleur van hun vastgelopen huwelijk proberen te ontsnappen.

In elke *Who's afraid of Virginia Woolf?* die ik heb gezien, is er wel iets waar ik extra van onder de indruk ben. De ene keer is dat het venijn van Martha of het sarcasme van George, een andere keer de manier waarop de timide Honey zich staande houdt. In de versie van de KOE heb ik het meest genoten van de scènes met George en Nick.

Nog nooit eerder zag ik het stuk met een George die het gevecht met Martha met zo'n geïroniseerd sarcasme aanging. Met een George die het vernederen van Nick en Honey op zo'n subtiële manier fysiek versterkte. Nog nooit ook met een George die, door steeds te reageren op de zaal, het publiek zo voor zijn karretje wist te spannen.

Ik schaam me er wel een beetje voor, maar ik betrapte mezelf erop dat ik steeds weer hard moest lachen als Peter Van den Eede (George) de toch al onzeker gemaakte Nick nog meer vernedert door Michael Vergauwen met zes glazen in zijn armen te dwingen om te gaan zitten, en dan vrijwel meteen daarna om weer op te staan.

Heel knap ook hoe Michael Vergauwen ook met zijn lichaamstaal zijn personage Nick laat evolueren. Van volledig door zijn gastheer en gastvrouw overrompeld tot iemand die zich daar steeds meer tegen verzet. En die tenslotte het spel van Martha en George doorziet.

In hun *Who's afraid of Virginia Woolf?* laten alle vier acteurs van de KOE zien dat ze ware meesters zijn in het verbeelden van 'de ondraaglijke lichtheid van het bestaan' in Albee's klassieker. Wat een heerlijke voorstelling!